

storie. Nu fremsførte det ærede Medlem for Lemvig, at der kun var beregnet 3,500 Kr. til Driften af denne Station, og det er ganske rigtigt, men fordi det just er beregnet til dette Beløb, er det ikke sikkert, at vi kunne nøjes med det. Jeg skal kun henvise til, hvad de fire andre Forløgsstationer i Landet koste. Paa den Finanslov, vi i Aar have behandlet, have vi et Beløb paa 43,000 Kroner til disse 4 Stationer. Den højtærede Indenrigsminister udtalte dernæst, at min Beregning angaaende den Handel, der var gjort derude ved Salget af disse 9 Tdr. Land og de Foranstaltninger, Ministeren her har foreslaaet var ganske mærkværdig, og Ministeren fremhævede, at jeg slet ikke havde taget Hensyn til de 159,000 Kroner, der var indbundne fra Jærnbanen ved Ekspropriation. Men jeg maa gøre den ærede Minister opmærksom paa, at de 159,000 Kroner slet ikke vedrøre den Handel, Ministeren har gjort derude. Saa kunde jeg lige saa godt have taget Overstridelserne fra Nybygningerne ved Landbohøjskolen og Udgifterne til Bülowsvej med i mit Regnskab. Det er et Spørgsmaal, som slet ikke vedrører, hvad jeg vil have frem, nemlig den Handel, Ministeren har gjort sammenlignet med de Forslag, han har stillet op, og Udgifterne derved. Den ærede Indenrigsminister spørger efter, hvad han nu skal gøre i Fremtiden, om han da skal holde offentlig Auktioner. Jeg tør naturligvis ingenlunde give mig til at give den højtærede Indenrigsminister Raad om, hvorledes han skal bære sig ad i Fremtiden; men hvis jeg maatte gøre en lille Hensigt til den højtærede Minister, skulde det være den, at Ministeren, hvis den Slags Spørgsmaal kommer i Fremtiden, saa vil forhandle en lille Smule med Rigsdagen, før han giver sig til at foretage saa vigtige Foranstaltninger.

Jeg skal dernæst med et Par Bemærkninger omtale de sylvenske Uldebrandskommissioner. Det ærede Medlem for Stubbeboing (M. S. Larsen) udtalte, at der her var en meget stor Fare paa Færde baade for Menneffer og Dyr, og at store Værdier kunde gaa tabte; men jeg fik næsten det Indtryk, da jeg hørte det ærede Medlem, at han havde glemt, at vi havde Retsbetjente omkring i Landet. Hvis Hr. Sylow f. Eks. en lille Tid skulde indstille sin Virksomhed, staa vi derfor ikke fuldstændig retsløse, vi have dog Retsbetjente og Dommere omkring i Landet, og jeg er overbevist om, at Befolkningen har meget større Tillid til dem end til Hr. Sylow. Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Om jeg forstaar at læse eller ikke, er et Spørgsmaal, som jeg naturligvis ikke skal

komme ind paa at bedømme. Den Sigelse, der i saa Henseende laa i den ærede Ministers Udtalelser, kan jeg ikke godt selv domme om. Jeg skal kun ganske rolig gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg har haft til Skolelærer en ret flink gammel Mand. Selv om han ikke var saa ganske overordentlig dygtig, var han dog ganske flink af en Landsbhøjskolelærer at være; at han var saa skarpsindig som den ærede Justitsminister, kan det dog aldrig falde mig ind at paasta. Dernæst udtalte den ærede Justitsminister, at hvis det var Meningen, at der ikke skulde nedsættes Kommissioner, vilde Ministeren gerne rette sig derefter; men jeg vil her gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at han stiller Sagen fuldstændig paa Spidsen, det har der jo aldrig været Tale om fra Mindretallets Side, tværtimod udtaler Mindretallet — og det nævnedes jeg ogsaa, da jeg havde Ordet — at vi meget godt indsaa, at der kunde indtræde ekstraordinære Forhold, som krævede ekstraordinære Foranstaltninger. Den ærede Minister har jo ogsaa et Beløb paa Finansloven til Raadighed i denne Henseende, og desuden henviste vi til, at det, hvis der skulde kræves større Beløb, dog ikke var saa forfærdeligt, om Ministeren kom og forhandlede med Rigsdagen, inden han afholdt flere Udgifter her til. Dernæst udtalte den ærede Minister en meget stærk Protest mod de Bestyrelser, jeg havde rejst mod Hr. Sylow. Jeg ved for Resten ikke, at jeg har rejst stærke Bestyrelser mod Hr. Sylow, jeg indskrænkede mig nærmest til at sige, at af den Slags Udtalelser om, at han behandlede sine Arrestanter strengt, hørte man saa mange, og hvis det var sandt, var det en aldeles usvarlig Behandling, disse Arrestanter vare Genstand for. Nu har den ærede Minister i Aften hørt nogle af disse Udtalelser gentagne, som jeg ikke gentog, men til hvilke jeg indskrænkede mig til at henvise. Jeg vil, hvad dette angaar, ogsaa sige, at naar jeg nævnte, at derovre i Viborg Amtsråd var faldet Udtalelser om, at Hr. Sylow kun arresterede fattige Folk, var det noget, jeg nok turde fremdrage. Disse Udtalelser vare dog fremkomne i et Amtsråds møde og af Folk, som virkelig kendte Hr. Sylows Virksomhed paa nærmere Hold. Den stærke Protest, som fremkom fra Ministeren, var der efter min Mening ingen som helst Grund til. Jeg tror, at den ærede Minister i Stedet for at protestere mod mine Udtalelser kunde gøre noget meget bedre, nemlig sørge for, at Hr. Sylow i Fremtiden, for saa vidt han skal vedblive at virke, tager andre Retsvidner end dem, han hidtil har brugt, og at han